

عنوان مقاله:

پیوند دین و فلسفه در اندیشه فارابی

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 11، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدکاظم علمی سولا - دانشیار گروه فلسفه اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

سینا سالاری خرم - پژوهشگر فلسفه اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

جستار حاضر درصدد است پیوند میان دین و فلسفه را از منظر فارابی با استناد به اصل متن آثار وی مورد پژوهش قرار دهد. در این طریق، نخست به تحلیل علل تاریخی نیاز به فلسفه پرداخته شده و سپس انگیزه های فارابی برای ایجاد این پیوند معرفی شده اند؛ تا از این رهگذر، ضرورت ایجاد چنین پیوندی میان دین و فلسفه روشن گردد. مدعای مقاله آن است که فارابی، با دو روش متفاوت در پی برقراری این پیوند بوده است. روش نخست بر توجه به سیر تاریخی تکوین زبان استوار است؛ که از این منظر، فارابی به تقدم زمانی فلسفه بر دین باور دارد. اما در روش دوم، او با توجه به تمایزهای روششناختی دین و فلسفه در مقام تعلیم، به تبیین نسبت میان آن دو پرداخته است. حال درباره این دو روش باید گفت که روش نخست قابل نقد است؛ اما میتوان از روش دوم دفاع کرد.

کلمات کلیدی:

دین، فلسفه، برهان، تخیل، تعقل، روش اقناعی، فارابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832722>

